
New Eelam: Tensta
av Christopher Kulendran Thomas
11.10 2017–14.1 2018

STREAM
HOUSING
LOVE
SHARING

Tensta konsthall

New Eelam: Tensta är ett långsiktigt verk som handlar om framtidens boende och medborgarskap utformat som ett teknikföretag i fastighetsbranschen, skapat av konstnären Christopher Kulendran Thomas i samarbete med Annika Kuhlmann. Syftet med företaget är att ta fram ett flexibelt, globalt bostadsabonnemang som ska göra hemmen lika strömningsbara som musik och film. Det här postkapitalistiska startup-företaget bygger på kollektiv tillgänglighet i stället för enskilt ägande och planerar att omformulera äganderelationer genom att låta en slags lyxkommunalism ersätta den privata egendomen.

New Eelam behandlar frågan om medborgarskap, där rätten att höra hemma någonstans över hela världen är bunden till specifika nationer. Kulendran Thomas ser frågan i ljuset av tamilska tigrarnas resultatlösa kamp för självständighet gentemot det som nu är Sri Lanka. Efter att ha slagits för sitt självbestämmande när Ceylon lösgjorde sig från Storbritannien 1948 erhöll det självutnämnda tamilska hemlandet "Eelam" slutligen självstyre i trettio år innan det fick ett brutalt slut i och med det srilankesiska inbördeskriget 2009. Vad händer om tekniken istället möjliggör en mer flytande form av medborgarskap oberoende av landsgränser?

New Eelam: Tenstas "konceptrum" består av en plattform försedd med akvaponiska ekosystem för hemmabruk där fiskar göder växtlighet som i sin tur renar vattnet till systemets akvarier. Det här är en av de tekniker som utvecklas för New Eelams globala bostadsabonnemang. Här presenteras de som levande skulpturer.

New Eelams prenumerationsbostäder kommer att inkludera verk av lokala konstnärer på varje plats där de uppförs. Enligt samma modell innehåller det visningshem som presenteras här verk av de svenska konstnärerna Ann Edholm, Johan Skoog, Jim Thorell och Lisa Trogen Devgun. En stor divan med ett geometriskt mönstrat tygöverdrag erbjuder en viloplats. På samma sätt som de flesta av elementen på plattformen har återanvänts från tidigare presentationer är divanen en rest från Tensta konsthalls utställning från 2015 med titeln **Frederick Kiesler: Visioner i arbete** med tillägg av Céline Condorelli och sex studentgrupper.

Ett konstverk på plattformens vägg, en målning från Kulendran Thomas serie **When Platitudes Become Form (2017)**, anknyter till konstnärens diskussioner om hur konsten fungerar i regionala och globala distributionsnät. Särskilt hur den nuvarande globala fördelningen av kapital och makt påverkar lokalpolitiken.

I den här serien verk är Thomas metod metabolistisk: han köper originalkonstverk av konstnärer från Sri Lanka vars kommersiella karriärer utvecklas snabbt och införlivar dem i sina egna verk. De flesta av de här konstverken köpte Thomas från internetplattformen Art Space Sri Lanka, i sig ett exempel på hur Sri Lankas kreativa industrier i allmänhet och den samtida konstsektorn i synnerhet, bland annat på grund av den ekonomiska liberaliseringen, har blomstrat alltsedan den etniska rensningen av Sri Lankas tamilska minoritet 2009.

Dessutom visas en ny film med titeln **60 miljoner amerikaner kan inte ha fel på en plattskärm**. Med tanke på allmänhetens minskade förtroende

för de existerande politiska institutionerna i många delar av världen går det att fråga sig hur en mer flytande form av medborgarskap skulle kunna utformas i en tid av teknologiskt påskyndad platslöshet. Hur skulle ett nytt Eelam kunna se ut om det var ett distribuerat nätverk i stället för en nation med gränser? Om idén lösgjordes från landet och ett nytt Eelam för alla, där medborgarskapet var ett val och inte ett nedärvt privilegium.

New Eelams nya film utgår från ekonomen Albert O. Hirschmans avhandling *Exit, Voice, and Loyalty från 1970* och undersöker möjligheten att lämna landet som det slutgiltiga sättet att garantera politiskt ansvar. Men vart går det att ta vägen i dag? Påverkad av Hirschmans texter har blockkedje- och bioteknikentreprenören Balaji Srinivasan framhållit tanken att vägen till dagens Nya Värld skulle kunna banas i en helt annan dimension – i "molnet". I filmen behandlas de frigörande möjligheterna i den rörlighet över nationsgränserna som drivs fram av teknologin. Hur skulle den självständiga individen – snarare än industriarbetaren – kunna bli ett revolutionärt subjekt i ett postkapitalistiskt samhälle? Den beskriver hur molnens arkitektur, som kartlägger sinnessillstånd i stället för tillstånd i nationalstaterna, skapar nya möjligheter för mer flytande former av medborgarskap att uppstå bortom de geografiska gränserna.

Olika varianter av New Eelam har visats på biennialerna i Berlin och Gwangju 2016 och senast på Hamburger Bahnhof i Berlin, 2017.

Som en förlängning av New Eelams konceptrum på Tensta konsthall har nya möbler till Tensta konsthalls "klassrum" utarbetats och tillverkats av andraårsstudenter på

Inredningsarkitektur och Möbeldesign på Konstfack i samarbete med Christopher Kulendran Thomas och Annika Kuhlmann. Klassrummet är framvuxet ur det pågående projektet Tensta museum och har antagit olika skepnader och former sedan 2014. Det används till vardags av olika grupper för möten och aktiviteter, exempelvis ett språkkafé inom ramen för konstnären Ahmet Ögüts oberoende undervisningsplattform *The Silent University*, ett kvinnokafé inriktade på handarbete, läxhjälp, allmänna föreläsningar och filmvisningar.

Studenterna har arbetat tillsammans i fokusgrupper och har tagit New Eelams förslag till ett mer flexibelt sätt att bo som utgångspunkt för att utforska och utveckla ett system av enkelt reproducerbara, universella fogar som vem som helst var som helst kan sätta ihop med hjälp av lokala material så att det bildas en mångfald av interiörer. Den möbeldesign de slutligen tagit fram är inspirerad av möten som studenterna haft med de olika grupper som regelbundet använder Tensta konsthalls klassrum.

Låga bänkar

Fogen med justerbara sidor återspeglar klassrummets mångfunktionella syfte och gör det möjligt att flexibelt anpassa möbelen. Av Axel Dernevik, Annsofi Gråmunke, Oscar Persson Lidgren och Freja Ullert. Tack till Kvadrat AB.

Bord

Borddesignen bygger på en niohörning, vilket gör det möjligt att placera borden i en mängd olika flexibla formationer och optimera klassrummets struktur för en flexibel och samarbetsinriktad lärmiljö. Av Julia Holmgren, Elina Sjöwall, Emma Hamilton, Fredrik Sahlström och Joel Caesar.

Pall

Den starkt konstruerade, trekantiga fogen är placerad på utsidan av pallarna och bänkarna och framhäver designen, som ger uttryck för viktiga värden som flexibilitet, rörlighet och anpassningsbarhet. Bänkarna bygger på samma geometriska form som borden och kan placeras i en mängd formationer, vilket möjliggör flexibla gruppkonstellationer. Av Dario Samardzic, Elina Justusson Lahti, Emma Larsson, Matilda Henriksson, Natasia Wadsted, Isac Blücher och Simon Öreby.

Lagring

Designen av rumsavdelare bär prägel av den lokala tillgängligheten på material och tydligheten i konstruktionerna, vilket skapat såväl enkelt flyttbara enheter som långsiktiga lagringsmöjligheter. Det dynamiska systemet med anpassningsbara dimensioner är gjort av en kombination av trä och tyg, fungerar som både hylla och skärm och skapar och avgränsar rum. Av Alvastina Ringqvist, Lisa Andrén, Caroline Ossmin och August Orsvall.

En grupp bestående av tredje-årsstudenter från programmet för inredningsarkitektur och möbeldesign och från introduktionskursen som Arkitekturskolan KTH håller i Tensta har, tillsammans med unga människor som arbetar med "techgården" i Tensta, träffat Kulendran Thomas och Annika Kuhlman för att diskutera boendets och medborgarskapets framtid. De lärare som medverkat i processen är Simon Anund, Lars Pettersson och Sergio Montero Bravo från Konstfack och Marie-Louise Richards från Arkitekturskolan KTH. Även Makda Embaie, studerande vid Konstfack och värd på Tensta konsthall, har deltagit.

Christopher Kulendran Thomas är en konstnär som manipulerar konstens system för distribution och cirkulation, processer som är en del av konstens förmåga att producera verklighet. Thomas verk har visats på den 11:e biennalen i Gwangju (2016), den 9:e biennalen i Berlin (2016), i *moving is in every direction* på Hamburger Bahnhof – Museum für Gegenwart i Berlin (2017), *Bread and Roses* på moderna museet i Warszawa (2016), *Co-Workers: Network As Artist* på Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris (2015) and *Art Turning Left: How Values Changed Making* på Tate Liverpool (2013).

Annika Kuhlmann är curator som främst är verksam inom ramen för långvariga samarbetsprojekt. Som konstnärlig ledare för New Eelam har hon samarbetat med konstnären Christopher Kulendran Thomas kring utställningar gjorda till den 9:e Berlinbiennalen, den 11:e Gwangjubiennalen och Hamburger Bahnhof – Museum für Gegenwart i Berlin. Tillsammans med curatören Anna Frost har hon skapat projektet *planes.sx*, och som konstnär och grundare av *Brace Brace* har hon ställt ut på MoMA i Warszawa, *Auto Italia* i London, *KM Temporär* och i *DIS Magazine*. För närvarande arbetar hon tillsammans med Tino Sehgal med en kommande utställning som ingår i "Immersion"-programmet på Martin-Gropius-Bau i Berlin.

Samtal mellan Christopher Kulendran Thomas, Annika Kuhlmann och Maria Lind

Maria Lind: New Eelam vill erbjuda ett alternativt boendesystem där bostäderna så att säga kan "strömmas" i stället för att ägas av enskilda personer eller hyras. Vilken relevans har ett sådant system i dag?

Christopher Kulendran Thomas: När allting annat rör sig i riktning mot molnbaserade abonnemangsmodeller (för allt från strömning av medier till bilpooler) kan dagens fasta boende kännas alltmer begränsande. Jag tror att allt fler kommer att värdera rörlighet (och de relationer som det möjliggör och de erfarenheter som därmed kan delas) högre än samlandet av materiella ägodelar. Eftersom många jobb automatiseras kan arbetets framtid efter hand komma att se ut mer som konstnärlig verksamhet gör, med människor som jobbar på alltmer flexibla sätt och flyttar omkring alltmer. Kanske är det snarare hemmet än fabriken eller kontoret som håller på att bli den plats där merparten av produktionen äger rum i en ekonomi som alltmer präglas av "arbetets slut". Det företag i fastighetsbranschen som vi och våra kolleger håller på att starta, New Eelam, grundar sig därför på en långsiktig strategi för att omorganisera det här produktionsmedlet – bostaden – genom att många kan ha tillgång till det, i stället för enskilt ägande.

Vi håller på att utveckla ett flexibelt globalt bostadsabonnemang så att fastighetsmarknadens vinster kan användas för att sänka boendekostnader. Abonnenterna kommer att ha ständig tillgång till lägenheter i städer runt om i världen mot en heltäckande, enhetlig avgift så att de kan flytta omkring som de vill, och så småningom kommer varje

abonnents personliga inställningar i en alltmer datoriserad bostad att följa med från stad till stad. Och tack vare det flexibla boendet i husen kommer vi att kunna sälja dem lättare än om de boende hade fasta hyreskontrakt. Tanken är att den enskilda abonnemangskostnaden successivt ska kunna sänkas med hjälp av fastighetsvinster som genererats genom handel med en ständigt fastighetsportfölj städer emellan. Så småningom tror vi att framtidens on-demand-bostäder kommer att erbjudas gratis till ett ökat antal människor som tillfälligt befinner sig på platser och därmed utgöra en grund för nya former av medborgarskap över gränserna.

ML: Kan du beskriva projektets bakgrund i termer av hur människor med tamilskt ursprung 2009 faktiskt förlorade den självutropade nationen Eelam på ön Sri Lanka, som i nästan trettio år hade haft självstyre och exempelvis ett eget rättssystem med egna domstolar, en egen poliskår, militär, skolor, hälsovård, en tv-kanal och en nationell bank?

CKT: Javisst. Min familj kommer från en plats som inte längre existerar. I trettio år under det srilankesiska inbördeskriget hade det tamilska hemlandet "Eelam" självstyre och var faktiskt en egen stat, ledd av en revolutionär regering som var inspirerad av Karl Marx vision om en värld utan nationer. Marx tänkte sig på 1800-talet en värld bortom landsgränserna, bortom all nöd och bortom lönearbetet, där allt skulle delas kollektivt i stället för att ägas av enskilda individer. Den här världen skulle bygga på överflödsekonomier som låg till grund för samhällen så rättvist att det inte ens skulle behövas några regeringar.

Med dagens språkbruk var Marx libertarian, men hans idéer blev

sorgligt förvrängda under hela 1900-talet när de tillämpades av auktoritära regimer runt om i världen som, exempelvis på Sri Lanka, försökte förverkliga hans vision med våld. Det resulterade i raka motsatsen till den frihet som Marx hade föreställt sig. I själva verket var Marx egna texter snarare analytiska än ideologiska. Han betraktade tekniken, inte politiken, som den främsta drivkraften bakom historisk förändring – genom att den möjliggör nya former av ekonomisk organisation. Och med tanke på hur "marxismen" har instiftats som ideologi under det senaste seklet betvivlar jag att Marx ens skulle ha varit marxist. Det vi frågar oss är: Vad skulle idén om "Eelam" – idén om en självstyrande stat – kunna vara om den uppfattades som ett utspritt nätverk i stället för en territoriellt avgränsad nation?

ML: New Eelam är ett startup-företag. Vad för det med sig och varför krävs just den här organisationsformen i stället för exempelvis ett kooperativ där alla är medägare?

CKT: Vårt initiativ är inspirerat av tanken att den sortens djupgående, långsiktiga omvandling som Marx föreställde sig har större möjligheter att bli verklighet om vi gör något som fungerar bra, något som folk vill ha – i stället för att genomföra den med våld. Vi började med att fundera över hur ett bostadskooperativ skulle kunna distribueras globalt och bli skalbart, men utan den ofta oöverkomliga ägarkostnad som följer med att köpa in sig i ett kooperativ. Och jag ser något intressant hända nu när "företagsetableringen" blir en mönsterbildande organisationsform för vår tid – där börsnoterade bolag (som Tesla och Amazon) håller fast vid startup-företagets starkt tillväxtorienterade ekonomi

och där till och med skolor (Khan Academy), ideella organisationer (ACLU – American Civil Liberties Union) och nationella regeringar (e-Estonia) uppfattar sig själva i dessa termer, eftersom startup-företag (i begreppets mest egentliga mening) är optimerade för att skapa långsiktigt värde snarare än kortsiktiga vinster. De mest avancerade marknadsekonomierna tycks mig skynda i riktning mot en brytpunkt där tre teknologier – (1) internet, (2) förnybar energi och (3) artificiell intelligens – gör det möjligt för företag att i allt större utsträckning konkurrera bortom de gränser som sätts av geografi, energi och mänsklig arbetskraft.

Medan det ekonomiska system vi har känt som kapitalismen bygger på brist är den här framväxande "nollmarginalkostnadsekonomin" (där allt fler varor uppträder som informationsvaror som kan reproduceras och distribueras nästan i det oändliga till en försumbar marginalkostnad) en ekonomi där företag i allt högre grad varken hindras eller skyddas av dessa begränsningar. (Det är därför, för att ta ett verkligt uppenbart exempel, som bokhandlare har gått i konkurs.) Amazon skulle kunna vara det första av dessa företag som har en gränslös tillväxtpotential eftersom dess teoretiska "totala tillgängliga marknad" nästan skulle kunna sammanfalla med den globala bruttonationalprodukten (det vill säga hela ekonomin). Tesla skulle kunna vara det andra. Det här gör det begripligt att de här båda börsnoterade bolagen hållit fast vid startup-företagets högtillväxtekonomi och genomgående inte gått med särskilt stor vinst. (Teslas vinster är obefintliga och Amazons är extremt knappa i förhållande till de skyhöga inkomsterna och värderingarna.)

Eftersom de riktar sig till marknader som potentiellt (sinsemellan) är lika stora som all detaljhandel, alla medier och de samlade dator-, transport- och energibranscherna vore det fullständigt irrationellt att hejda deras tillväxt för att ta ut vinster och ge tillbaka dem till aktieägarna. För att sätta det här i perspektiv skulle företag som Amazon och Alibaba, för att förverkliga den potentialen, behöva fortsätta att samtidigt öka sina inkomster med 40 miljarder dollar om året i ungefär tusen år. (Ursäkta det här smått nedsättande sättet att framställa kalkylen, men du förstår vart jag vill komma.) När det bedrivs konkurrens utan gränser kommer aktieägarnas långsiktiga intressen att gynnas mer av fortsatt tillväxt än av en hejdad tillväxt i syfte att ta ut vinster.

Och när företag riktar in sig på marknader som är så stora att vinsthorisonten till sist befinner sig på ett tidsplan som ligger utom all mänsklig räckvidd skulle det kunna bli allt svårare att skilja de här företagens ekonomi från 1900-talets kommunistiska dröm om en fullkomligt ändamålsenlig cybernetisk ekonomi, där resurserna förvandlas till produkter för alla utan att några vinster tas ut. En sådan ekonomi borde – om den hade fungerat – ha kunnat utkonkurrera den kapitalistiska motsvarigheten genom att ge folk det de ville ha. (Ytterst förenklat uttryckt: om de mest välbärgade personerna hade levt i kommunistiska ekonomier skulle fler människor ha velat leva i de ekonomierna, och då skulle den ekonomiska modellen ha fungerat.)

Men verkligheten på 1900-talet var att de kommunistiska ekonomierna var ineffektiva och inte tog ansvar för vad medborgarna ville ha. Nu tar däremot de snabbast växande företagen inte ansvar för någonting annat än att ge kunderna vad de vill ha, och de ägs i allt högre grad av de anställda (med

personal som får betalt i aktier), och de arbetar bortom vinsterna med en ekonomi som alltmer liknar ett kooperativs hushållning. Nu skulle även blockkedjebaserade ICO-er (Initial Coin Offering, gräsrotsfinansiering via en kryptovaluta) kunna göra det mycket lättare för organisationer att ägas av sina användare. Det gör att det blir rimligt, som Marx tyckte att det var, att förstå kommunismen mer som en framåtskridande övergång från kapitalismen än en motsats till den. För jag vet inte om de snabbast växande delarna av vår nuvarande ekonomi verkligen går att förstå i kapitalistiska termer längre.

Vad gäller just kooperativ så tycker vi att det är intressant att den underliggande teknologin bakom bitcoin och ethereum börjar möjliggöra "decentraliserade autonoma organisationer" som ägs av sina medlemmar och bidragsgivare, även om den här teknologin befinner sig i sin linda och det finns en mängd hinder för att det hela ska fungera. Men det är här som vi ser det verkliga arvet från kooperativen, och det är i den här riktningen som vi går med vårt företag alltmedan teknologin utvecklas.

Vi uppfattar det vi gör som ett experiment som bygger på hypoteser om hur vi skulle kunna leva. Och vårt sätt att utföra experimentet är i slutändan att skapa det, mäta hur det kommer till användning och lära oss av det så att vi kan fortsätta utveckla det. I den meningen är nästan varje startup-företag på konsumentteknologins område ett slags science fiction-projekt eftersom varje sådant företag

(i likhet med högtillväxtföretag) nästan per definition bygger på en radikal vision om en alternativ framtid som, om den skulle bli verklighet, skulle skapa en ny typ av normalbeteende.

Det som är konstnärligt spännande i det vi har satt i gång är för mig att översätta det som började som en fantasifull idé till en omformbar verklighet – och om den blir en framgång eller ett misslyckande kan förstås bara framtiden utvisa.

ML: Vilka är inblandade i New Eelam och hur ser beslutsprocesserna ut? Finns det någon vd, till exempel?

CKT: Det är jag som är vd, och ju mer finansiering utifrån vi får, desto större blir styrelsen som vi är ansvariga inför. Men ytterst är vi ansvariga inför våra användare, och det betyder att våra beslutsprocesser egentligen har sin grund i att vi pratar med möjliga användare om vad vi håller på att utveckla så att vi kan skapa något som folk vill ha. Just nu arbetar jag och mina medgrundare med att ta fram en första modell av den teknologi som är aktuell, och vi siktar på att lansera en försöksversion i två städer nästa år. Företaget har i själva verket vuxit fram ur vår bild av vad konsten gör i världen, närmare bestämt vad den har för roll i skapandet av modeller för nya livsstilsupplägg, när den går i spetsen för nya sätt att arbeta, står i globaliseringens främsta led och är en del av de statushöjningsprocesser som formar städer runt om i världen.

I de första spåren av våldet som gjorde slut på det srilankesiska inbördeskriget, och i det ekonomiska uppsving som följde, uppstod en ny inhemsk marknad för samtida konst, och den här yttre speglingen av "det samtida" förlänger med ekonomiska medel den etniska rensningsprocess genom vilken "Eelams" revolutionära dröm till att börja med krossades. Vi är intresserade av att försöka omorganisera de här strukturella processerna – det som konsten faktiskt gör i världen – genom att ta det här om utgångspunkt för att

skapa konst. Och våra utställningar på konstens område har, i samarbete med vår konstnärliga ledare Annika Kuhlmann, blivit ett slags öppen, resonerande forsknings- och utvecklingsprocess som berikar det vi håller på att bygga upp.

ML: En del av möblerna i den här versionen av projektet, **New Eelam: Tensta**, har ritats och tillverkats av en grupp studenter från Konstfacks program för inredningsarkitektur och möbeldesign utifrån dina idéer om en modul, en fog, som kan sammanbinda olika sorters material och med vars hjälp det går att göra olika typer av möbler. Vad betyder det för projektet?

Annika Kuhlmann: Det har varit oerhört intressant för oss att samarbeta med den här gruppen och att fundera över hur massbeställning i stället för massproduktion skulle kunna fungera. Det här är ett steg i vår designutveckling mot ett mångfunktionellt inredningssystem som kan konstrueras var som helst med de material som finns tillgängliga i närheten. Vi är särskilt intresserade av hur sociala grupperingar organiseras genom och speglas i våra inomhusmiljöer. Till exempel fick kärnfamiljen, genom den industriella revolution som tidigare ägt rum, konkret form i det moderna hemmet, och till och med en institution som äktenskapet hade ofta en ekonomisk garanti i form av bostadslån. Vilka nya sociala former skulle då bli möjliga om de nuvarande boendeformerna omvandlas?

ML: Apropå vad som är specifikt för Tenstaupplagan av New Eelam: Vad innebär det för er att genomföra projektet just här, just nu, när en överväldigande majoritet av Tenstas invånare av olika skäl har tvingats migrera och här har hamnat i tillfälliga bostäder?

AK: Det vi håller på att utveckla kommer inte att skapa någon omedelbar lösning på det överhängande problemet med att de som inte har fått något medborgarskap trängs undan, samtidigt är vi i ett längre tidsperspektiv intresserade av att platslösheten håller på att bli ett permanent villkor för alltför många människor. Filmen vi gjort till den här utställningen handlar om vilka tekniska möjligheter det finns för att nya former av medborgarskap ska kunna uppstå bortom nationalstaterna. Särskilt internets molnlika nätverk fortsätter att omorganisera den fysiska världen på alltmer djupgående och omfattande sätt, och vi är intresserade av om detta skulle kunna leda till "omvända förskingringar" – sociala grupperingar som till en början skulle vara geografiskt spridda ända tills människor förs samman genom fysiska sociala nätverk. Till slut skulle det kunna skapa vad vi kan tänka oss som "molnstäder" och rent av "molnländer" – samhällen som bygger på medborgarskap som väljs i stället för att erhållas vid födseln. Det långsiktiga antagandet bakom det vi håller på att utveckla är att befolkningar som är fria att göra det som de bryr sig om i livet, var de än vill bo, i slutändan kommer att bygga upp mer värdefulla ekonomier än befolkningar som är så skuldsatta att de tvingas vara löneslavar. Vi tror att boendet skulle kunna demokratiseras för allt fler människor genom en ny sorts ekonomisk modell som bygger på kollektiv tillgång i stället för enskilt ägande.

Maria Lind är chef för Tensta konsthall.

New Eelam, 2017

Upplevelsesvit med akvaponiskt kretslopp, modulväggar, ljusboxar, VV-modell och HD-film

60 miljoner amerikaner kan inte ha fel
HD, 25 min

Skriven och regisserad av Christopher Kulendran Thomas
Regisserad och producerad tillsammans med Annika Kuhlmann
Visuellt koncept: Annika Kuhlmann och Pauline Doutreluingne
Redaktörer: Annika Kuhlmann, Anh Trieu, Mark Reynolds, Greg Pirolini, The Mycological Twist och Sabrina Labis
Undertexter: Greg Pirolini
Ljuddesign: ordan Juras och Toni Quiroga
Research: Emma Siemens och Pauline Doutreluingne

Innehåller filmat material från en konstnårsresidens i dataspelet Rust, initierat av The Mycological Twist; med: Anne de Boer, Eloïse Bonneviot, Joey Holder, Agatha Valkyrie Ice (Dorota Gawęda och Eglé Kulbokaite), Anna Mikkola, Gaile Prancunaite, Riverside och Viktor Timofeev

Med stöd av Tensta konsthall, Stockholm, A Tale of a Tub, Rotterdam och DIS, New York

Tack till Sharon Zhu

Akvaponiskt kretslopp för inomhusbruk utvecklat i samarbete med Mediamatic, Amsterdam
Assistent: Marisa Bihlmann

Design av Annika Kuhlmann och Romy Kiessling

New Eelams bildkampanj och varumärkesbyggande

Design: Manuel Bürger och Simon Schindele

Foto: Joseph Kadow

VV-modell/VV-arkitektur: DVLPR/

David Tasman, Tom Hancocks

Kodning: Web3000

Creative Director: Annika Kuhlmann

Verk i installationen:

Christopher Kulendran Thomas från det pågående verket: **When Platitudes Become Form (2017)**
Akryl på duk med träram, nät och **Father** av Muvindu Binoy (inköpt från Art Space Sri Lanka)

Ann Edholm
Untitled (2016)
Litografi
Privat samling

John Skoog
Federsee-blick #7 (2013)
Pigmenttryck på Arches velib museum rag 315g
Privat samling

Jim Thorell
Glas, tegel och murbruk, (2017)
Akryl på duk

Lisa Trogen Devgun
Euro Click (Flat) (2016)
Tryck på aluminium

Tack till Oscar Carlson

Frederick Kieslers party lounge omklätt med ett överdrag av Muna Al Yaqoobi

Datum

Tisdag 10.10, 17:00–20:00
Öppning av New Eelam: Tensta

Onsdag 11.10, 14:00
Konstnärvisning av Christopher
Kulendran Thomas

Onsdag 15.11, 14:00–21:00
Symposium: Medborgarskap,
nationalstaten och medborgarlön:
Framtida scenarier i konsten,
arkitekturen, antropologin och
sociologin med Christopher
Kulendran Thomas & Annika
Kuhlmann, James Holston, Jennifer
Mack, Roland Paulsen och Maria Lind

Onsdag 22.11, 15:00–17:00
Symposium: Hugo Palmarola, Erik
Stenberg, Helena Westerlind,
Christopher Kulendran Thomas och
Annika Kuhlmann

Torsdagar och lördagar, 14:00
Introduktion till utställningen

Utställningen är en del av samarbetet
4Cs med stöd av Creative Europe
Programme of the European Union.

Medfinansierat av
EU-programmet
Kreativa Europa

Personal på Tensta konsthall

Fahyma Alnablsi
reception och lärande
Muna Al Yaqoobi
assistent Kvinnocafé
Emily Fahlén
förmedling och produktion
Asrin Haidari
kommunikation och press
Maria Lind
chef
Ailin Moaf Mirlashari
koordinator Nyhetsbyrån
Asha Mohamed
assistent
Hanna Nordell
koordinator
Hedvig Wiezell
förmedling och infrastruktur
Didem Yildirim
assistent

Värdar

Arazo Arif
Makda Embaie
Ailin Moaf Mirlashari
Isabella Tjäder

Installering

Martin Gustafson
Eva Rocco Kenell
Carl-Oskar Linné
Hijran Naqeeb
Johan Wahlgren